

Johann Bacmeister

Programma Quo Rector Academiae Rostochiensis Joannes Bacmeisterus ... Ad Sacrum Exequiale Quod Melitissimo Infanti Matthiae Conrado Döbelio Dn. Tutores & Affines ... adornatum experunt, Omnes omnium Ordinum Cives Academicos ... invitat ... : [P.P. Rostochi die Iulii Anno MDCLXXXIV. Sub Sigillo Rectoratus]

Rostochi[i]: Weplingius, [1684]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777439034>

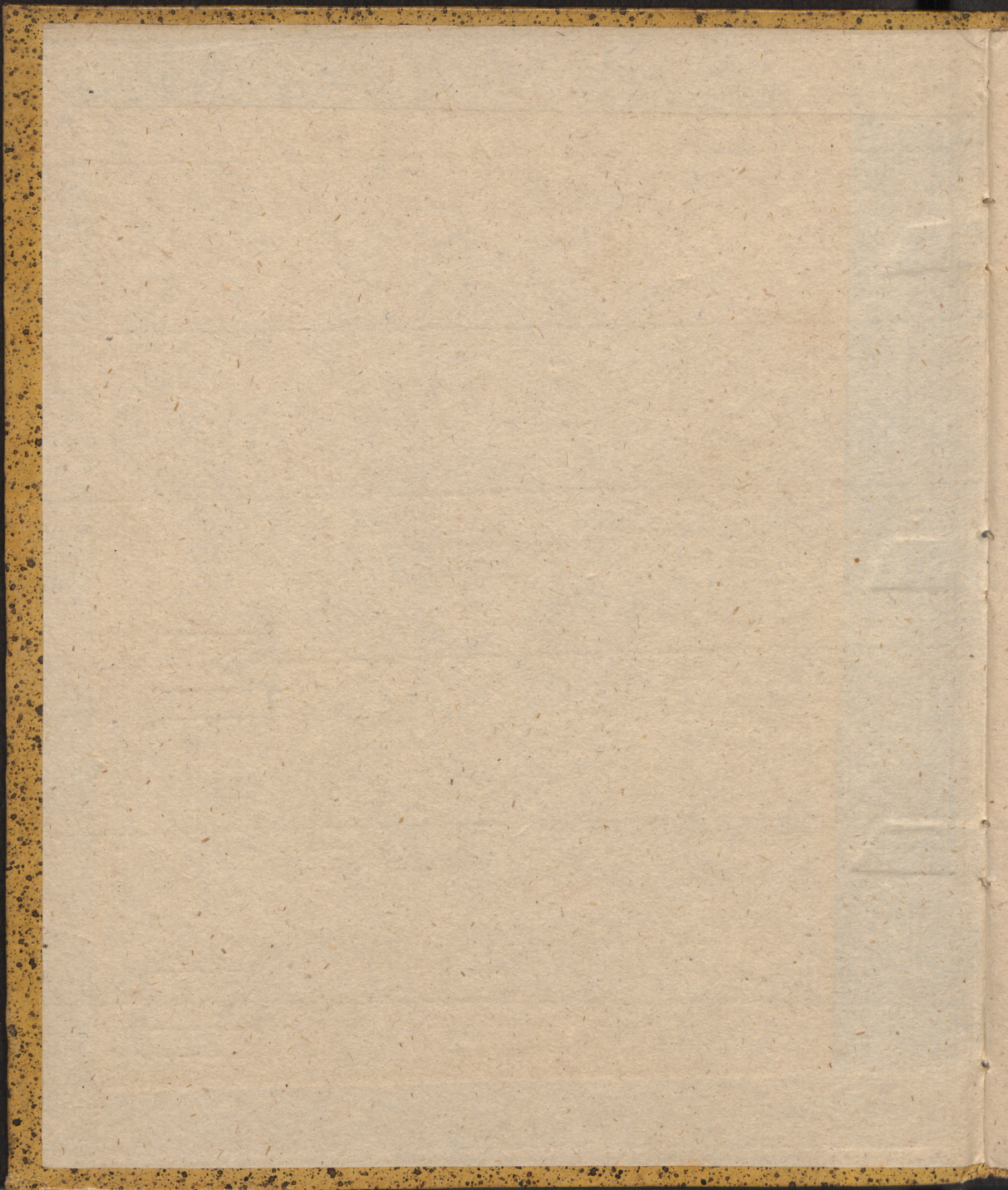
Druck Freier Zugang

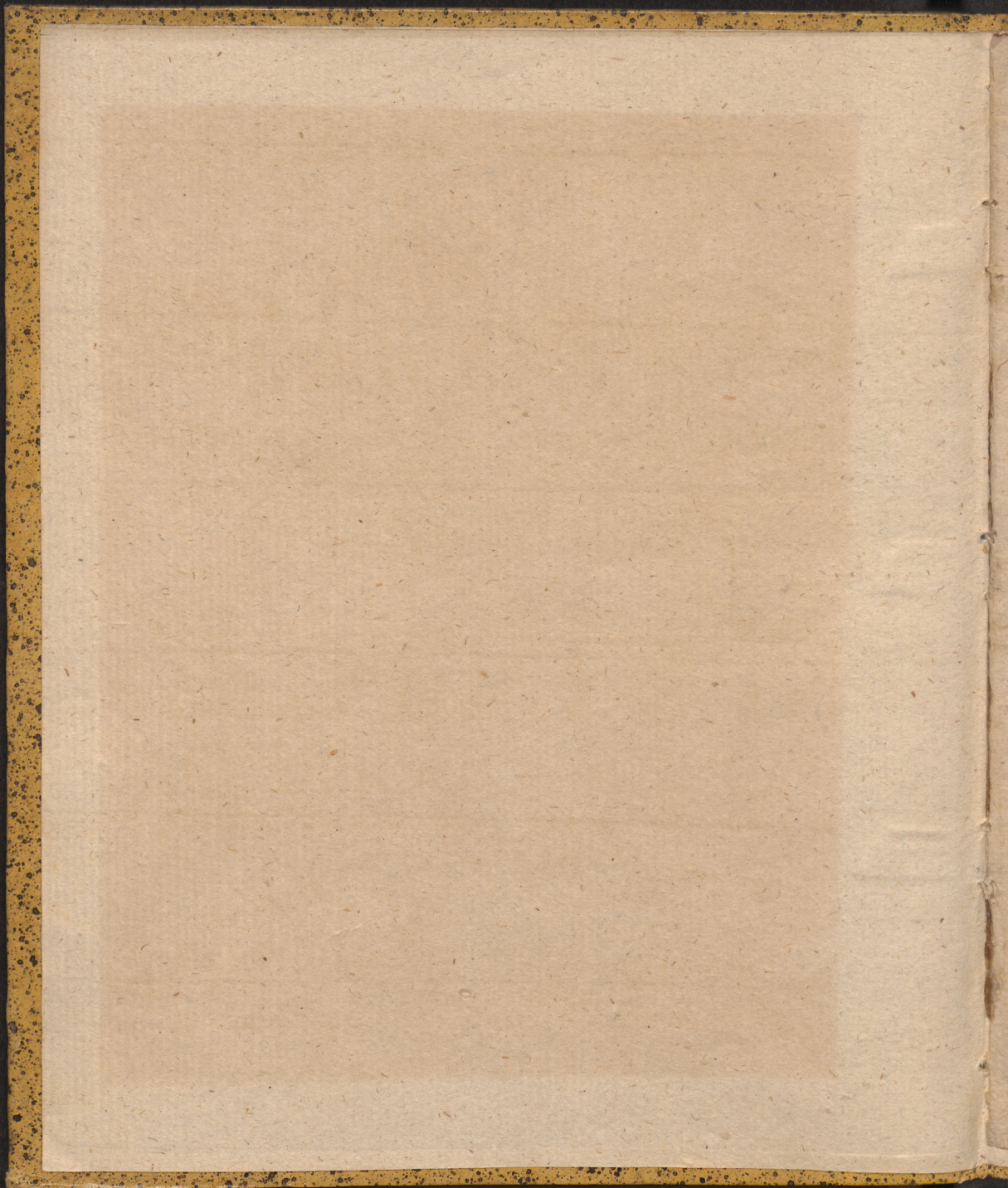
Bacmeister, J.,
in
M. C. Döbel.

Rost. 1684.

551

PROGRAMMA

^{Quo}
RECTOR

ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS

JOANNES BAC-
MEISTERUS, D.Med. & Sup. Math: Prof. f. Facult. Med.
Senior & p. r. Decanus.^{Ad}
Sacrum Exequiale^{Quo}
Mellitissimo Infanti

MATTHIÆ

CONRADODOBELIO,

DN, Tutores & Affines hodie horâ primâ

adornatum experunt,

*Omnes omnium Ordinum Civēs Academicos
officiosè & speramenter invitat.*

Conventus fiet horâ primâ in Æde

D. Mariæ sacrâ

ROSTOCHI,

PRAELO JOH. WEPLINGII, UNIVERS. TYPOGR.

Vousq; tandem **MORS** truculen-
ta *Domum Döbelianam* convelles,
concuties? Quem ad finem nos
tua depascere voracitas? nondum
densatis funeribus ædes hæc sa-
tis funestasti? Hiant & fatiscunt
adhuc vulnera, quæ infixisti, ea-
dem nunc nondum consolidata refricas. Ante
aliquot annos surculū subnascenrē **ERNESTUM**
FRIDERICUM falce tua succidisti: non ita pri-
dem radicem ipsam aggressa utramq; *Domus Co-*
lumnæ deiecisti, & *Virum Nobiliss. Excellentiss.*
Experientissimum **DN. JOANNEM JACOBUM**
DOBELIUM, *Med. D. & Prof. P. celeberrimum,*
Comitem Palatinum Cæsareum, nec non Civitatis
Rostochiensis Physicum merentissimum, amicum
Collegæ & Compatriem nostrum honoratissimum,
ejusque Conjugem charissimam Fœminam No-
bilissimam **ANNAM ELISABETHAM** ab **HIL-**
LEN, præter omnem omnium spem atque ex-
pectationem prostrasti. Quos enim paucos an-
te obitum dies integros atque valentes in pacato
floridoque matrimonio conspeximus; hos fati
confortione per mortem non minus quàm in vi-
tâ junctos insolens nobis & triste spectaculum
nec non memorabile Exemplum præbuisse vel o-
mnes

omnes fateri cogimur, Romanæ quidem fidem
lyræ prædicat

Felices ter & amplius

Quos interrupta tenet copula, nec malis

Divulsus querimoniis

Suprema citius solvit amor die.

Verum nos jure multo meliori felices prædicamus non illos temerarios, vulgivagos spurcos amores, sed hujusmodi castos conjugales, ne morte quidem ipsa dissolutos. Noster enim DOBELLIUS lubens eo transire, Conjugemque dilectissimam comitari voluit, quò ante biduum illa, jubente ita summo vitæ necisq; arbitro, commearat: Maluit morte beatâ jungi, quam vita distrahi. Desævitum jam sperabamus, sed nondum saturatum Summanum Numen ulterius progressum, ex novem superstibus post obitum Parentum Liberis minimum natu MATTHIAM CONRADUM per aliquot dies Variolis laborantem die xxviii. Julii anni currentis cio dccc lxxxiv. intra octavam & nonam maturinâ eripuit, postquam quatuor saltem Menses & aliquot dies in hoc mundi ergastulo vivendo absolvisset. Natus namq; die primû X. Martii hujus anni. Quærebatur quidem huic parvulo ab ipsâ horâ natali variis cum morbis conflanti fida post Parentum ex hac mortalitate

abitura

abicum Nutrix, quæ ipsius curam gereret: ve-
rum huic nimis citò Præfata substituenda fuit.
Frustra autem inclemens & imitare fatum accu-
samus. Aeterna Lex est, à principio dicta omni
huic mundo, nasci, denasci, oriri, abortiri, nec
quicquam stabile ac firmum Arbitrè ille rerum
esse voluit, præterquam semet ipsum. Antiqui
sapientes vitam humanam cum Fabula compa-
rare solebant. Fabula non quam diu, sed quam
benè acta sit, perpendi solet: sic & vita; quæ
nec brevis, neq; imperfecta dici meretur, si ho-
nesta & bona. Ubiq; desines, si benè de-
sines, tota est. Diu vivere neque felicem neq;
beatum efficit. Nam & sæpe numero illi, quibus
vix altera vivitur ætas, tutius commigrant ad plu-
res, quam qui jam sinistra ceperunt numerare an-
nos. In hoc mortalis vitæ stadio omnes viatores
sumus, ad unum scopum festinantes, quem qui
temporarius attingit, is creditur melius consuluisse
rebus suis. Voti quidem res fuisset, *Conjuges*
Döbelianos variis vitæ periculis jam defunctos in
proposito educationis novem à summo Numine
ipsis concessorum thori pignorum stadio non
impediri: Sed aliam eis metam summus nostri
curriculi Præses & Agonotheta præviderat, ad
quam feliciter & sine impedimento pervene-
runt.

runt. Hanc metz adeptionem nefas est ipsis in-
videre. Celebratur ap. Valer. Max. sepul-
chrum Tarentinum, quâ Plantius & Horestilla
parfidissimorū Conjugum conditi, quodq; fuerit
in scriptum *φιλῶν ἡ. e. Amantium.* Meretur non
aliter inscribi tumulus, quo conditi sunt,

Qui duo corporibus, mentibus unus erant.
**JOANNES JACOBUS DÖBELIUS & ANNA ELISABE-
THA** ab HILLEN, nunc à nobis ultimò nominandi.
Multo minus Infantulo huic, cui jam justa persol-
vimus, & cujus gratia hoc scriptiois genus in-
nos suscepimus, præmissis jam charissimis Paren-
tibus grata hæc metamorphosis invidenda. Prout
enim aureum vasculum non patimur per medi-
am suppellestem culinariam aut jacere diu, aut
proletariis usibus inquinari, sed recondimus tu-
to loco, & à cætero censu segregamus: Ita puras
infantiles animas, auro contra preciosas, supre-
mum Numen non sinit diu permisceri impurita-
tibus terreni orbis, sed procul inquinamentis,
procul periculis, procul negotiis infert in secu-
ram sedem, ubi neq; à tineis arrodi, neq; situ squal-
lere, unde neu vi, neu fraude auferri possunt?
Ubi tutissima est felicitas, & felicissima commo-
ratio. Pater, si quem cernit filium demersum
inter fluctus medios, eum quam ocyssimè eripe-
er &

rē & à præsenti interuentione vindicare studet.
Vita hæc mortalis pelagus est, in quo miseriarum
& scelerum decumanæ procellæ obrutos tenent,
minanturque adigere ad præcipitem perniciem,
omnes navigantes aut natantes. Felices illos,
& terq; quaterq; beatos, qui maturè inde extra-
hantur! Nunc verò & suâ quadam ac congeni-
tâ sorte ad ociores interitum, diemq; fatalem
properare solent *Infantes*. *Adolescentum* indo-
les firmior est: *Homini*bus *stata ætatis* robur &
virtus triplex circa pectus hæret. *Senes*, seu quia
obduruerunt ad pertinaces insultus rerum exter-
narum, seu quia sagacius & cautius eadem admi-
nistrant, non tam facile nec subito quatiuntur.
In tenellâ infantili ætate quibus cum miseris, cum
imbecillitate tam membrorum quam mentis non
conflictatur Homo? Quot agitur periculorum
fluctibus? quam pronus est ad omnes mortis, ad
omnes ægritudinum carervas & genera? *Juue-
nes* ad mortem, quæ Sphynx est, properant cur-
runtq; binis pedibus; *Senes* trinis, *Pueri* quaternis.
Horum multos vidimus qui ipsos se enecarunt
vociferatione & ploratu. Vidimus quos Nutrix
somno vinoque sepulta improvido oppressu ade-
git ad mortem. Non sunt profectò leves af-
flictiones, ad quas hæc ætas suo genio solet incli-
nare

nare: inter centos vix viginti ex naufrago hoc æquore naviculam in salutis vitæque portum iterum reducunt. Supra nominato parvulus MATTHIAS CONRADUS DOBELIUS documentum nobis luculentum hujus mei effatî exhibet: quor enim dies hæc in mortali vita transegit, tot fere morborum insultibus divexatus fuit. Cujus Progeniem longa serie hic recensere supervacaneum planè esse duco. Quis enim Parentes ipsius toties laudatos in hæc Civitate non optime novit, quos prognatos à DN. JACOBO DOBELIO Symmista quondam Gedanensi ejusq; Conjuge ELISABETHA DN. JOANNIS BARTHEKII Pastoris olim Gedanensis & JUDITHÆ MULLERÆ filia. nec non DN. D. JOANNE CHRISTOPHORO ab HILLEN ejusdemque Uxore ANNA ELISABETHA, DN. FRIDERICI COTHMANNI Jcti & CATHARINÆ JUNGÆ filia percepimus. Spatium, quo in humanâ versatus fuit societate, viraque hujus fabulam peregit, breve sanè est & angustum, sed optime & piè & beatè absolutum. Dixi antea, parum referre, quocunque loco finias: satis esse, si clausulam imponas bonam. Nimirum & Prima & ultima dies absolvunt humanæ peregrinationis conditionem: eumque felicem

felicem fuisse iudicamus, cui & accipere lucem,
prosperare, & reddere placide contigit: Cujus
beatitatis cum & parvulum hunc DOBELIUM
participem factum sciamus, merito huic gaude-
re & gratulari debemus. In hac vita nil ampli-
us superest, quod pia animulæ præstari possit,
quàm ut Manes ejusdem Exequiis decentibus
honorentur. Cum itaque hodie Corpus ex ani-
me matri suæ terræ reddendum sit, postulat à
nobis, Cives Academici, Genus & Familia hujus
Infantis, ut officio nostro fungamur, quod Chri-
stianæ condolentiz, humanitati ac civilitati con-
gruar. Eamus ergo frequentes, & inter eun-
dum, universam Sobolem Döbelianam adhuc su-
perstitem, nos ipsos, Urbem, Academiam, Pro-
vinciam Meclenburgicam, totamque adeo Ger-
maniam nostram afflictissimam DEO commen-
demus, ac Mortalitaris memoriam refrice-

mus. P. P. Rostochii die xxx. Julii Anno
MDCCXXXIV, Sub Sigillo RECTO-
RATUS.

GK

nare: inter centos vix viginti e
æquore naviculam in salutis vit
iterum reducunt. Supra nominat
THIAS CONRADUS DöBEL
tum nobis luculentum hujus me
quot enim dies hac in mortali vit
fere morborum insultibus divex
Progeniem longa serie hic rece
neum plane esse duco. Quis eni
us toties laudatos in hac Civitate
vit, quos prognatos à DN. **JAC**
LIO Symmista quondam Gedan
juge **ELISABETHA DN. JO**
THEKII Pastoris olim Gedanen
MULLERIAE filia. nec non
NE CHRISTOPHORO ab
demque Uxore **ANNA ELISA**
FRIDERICI COTHMANNI JO
RINÆ JUNGIAE filia percepti
quo in humana versatus fuit fo
hujus fabulam peregit, breve t
stum, sed optime & piè & be
Dixi antea, parum referre, qu
nias: satis esse, si clausulam im
Nimirum & Prima & ultima di
mana peregrinationis conditior

o hoc
rum
MAT.
men
hiber:
t, tot
Cujus
vac
es ipfi
ne no
OBE
Con
BAR
THÆ
OAN.
ejus
DN.
THA.
arium,
itaque
angu
tum.
oco fi
nam.
int hu
que
licem